

"De mens, die in waarde is, en geen verstand heeft, wordt gelijk als de beesten, die vergaan".

Psalm 49:21

De mens die in waarde is BLIJFT NIET.
De mens heeft geen bestand in zichzelf.
Hij probeert te blijven...vecht tegen de dood..
jaagt naar de onsterfelijkheid.
IJdelheid der ijdelheden, het is al ijdelheid.
Het ene geslacht gaat, en het andere komt..

En duizend jaar gaan als de dag
van gisteren voor U heen,
een schaduw, een gedachte vaag,
een nachtwaak, die verdween.

De tijd draagt alle mensen voort
op zijn gestage stroom;
ze zijn als gras, door zon verdord,
vervluchtigd als een droom.

Bertus Aafjes bezocht o.a. het oude Egypte.
Hij schreef: "Nagenoeg de gehele Egyptische
kunst is door de oude Egyptenaren zelf bedoeld
als een middel om de kloof van de dood te over-
bruggen en de onsterfelijkheid te verwerven,
en wat wij zo onbevangen als kunst-uiting ple-
gen te zien, was in werkelijkheid niets anders
dan afweermiddel tegen dood en bederf.

Het primitiefste middel, dat door de Egyptena-
ren toegepast werd om het bederf van de dood
tegen te gaan, kennen wij allen.

Het is de mummificering van het lichaam.

Ik ken wel geen aangrijpender mummie dan die
van een klein jongetje van misschien nog geen
jaar. Het onnozele kind ligt verschrompeld
achter de ruit en toch zo wonderlijk gaaf.

Het is door de mummificering weer een embryo
geworden van vlak voor de geboorte.

Alles is even mooi aan hem: zijn grote hoofd,
de vingerknokeltjes aan zijn hand, het witte
dunne haar op zijn schedel, de ribben, die

door de strakgespannen huid van zijn borstkas steken en zijn ingevallen buik.

Het is duizenden jaren oud, maar op hete zomerse dagen komen er kleine zweetdruppeltjes op zijn voorhoofd staan en er vormt zich een plas onder het duizend-jarige dode kind.

Het is of het na al die tijd nog niet heeft kunnen doodgaan.

In het koningsdal werd mij in de blakende zon door een der grafgidsen een mummie getoond, die hij ook voor een der koningen deed doorgaan.

Hij had de mummie op eigen gelegenheid weggesleept en in een spleet van de rotsachtige bodem verborgen.

Voor enkele piasters toonde hij haar nu. Hij hief de magere vorst uit de spleet in het verblindende middaglicht en ik had een ogenblik het gevoel in het dal van Josaphat te staan bij het laatste bazuingeschal.

Er was iets zo diep tragisch aan deze verstijfde mensensfiguur, iets zo droevigs--als van na vierduizend jaar nog niet geheel dood te kunnen gaan--er was iets zo rampzaligs in het gezicht, dat deze gestalte leek op een dier wonderbare Ecce Homo-iguren, die het volk in boomwortels heeft ontdekt, en die zoveel meer het menselijke dan het goddelijke lijden, ja, die welhaast nog meer het lijden van de natuur zelf dan dat van de mens uitbeelden en die lijfelijk schijnen te willen uitdrukken wat Paulus aan de Romeinen schreef: Wij weten immers, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is".

We zouden hier aan toe willen voegen: Hun binnenste gedachte is, dat hun huizen zullen zijn in eeuwigheid, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen. In dit licht zou ik de pyramides willen noemen: Dode armen, die wanhopig naar de hemel reiken.

DE MENS DIE IN WAARDE IS..

Vroeger dacht ik dat hier werd bedoeld op de onuitsprekelijke waarde van de mens.

Dat echter wordt hier niet bedoeld.

Beter zou je de bedoeling van deze woorden kunnen weergeven met: De mens, die in eigenwaarde is, en geen verstand heeft, wordt gelijk als de beesten, die vergaan.

Hoe demonstreert de mens zijn eigenwaarde?

Door te pralen met en te steunen op z'n goed.. rijkdom..huis..verstand...hart...werken.

Zulk een instelling behoeven we zo ver niet te zoeken.

Echt niet alleen buiten de kerkmuren.

Sprak Jezus niet van de "rijke man" en de "rijke dwaas" tot het zaad van Abraham?

Heeft satan ons niet gevangen in onze eigenwaarde? Als God zijn, kennende goed en kwaad?

Juist in het godsdienstig leven komt onze eigenwaarde zo naar voren. Wat al mensenbehagerij.

Wat al waarde in de onwaarde.

We horen van "echt" volk, "echt" bekeerd, niet "zomaar" iemand.

Zelfs als we het over "doemwaardig" hebben, moet er nog een "waardig" bij.

Kan ook een dominee zalig worden?

Kan een protestant zalig worden?

Jezus sprak van hoeren en tollenaars die ons zullen voorgaan in het Koninkrijk.

Wat bedoelen we toch met "bekeerd" en "veranderd"?

Wat is een veranderd mens? Wat is de verandering des gemoeds?

Is dat ons petje, dasje, of vlechtingen des haars? Of is het dat wufte jurkje? Dat laagje poeder?

De mens die in waarde is, en geen verstand heeft, blijft niet.

Dát is een onveranderd mens, die nog in de waan leeft een veranderd mens te zijn.

De mens die geen verstand heeft, is de mens met verstand.

Het verstand met Goddelijk licht bestraalt, zegt: Voorwaar, ik ben onvernuftiger dan iemand,

en ik heb geen mensenverstand; En ik heb geen wijsheid geleerd, noch de wetenschap des Heiligen gekend.

De mens die vol eigenwaarde is en geen verstand heeft, blijft niet. Waarom blijft hij niet?

Omdat hij steunt op hetgeen niets is.

't Is alles wind waarmee het hart zich streelt.

Een waan kan niet blijven. Met mijn waanzinnig steunen op een waan ga ik ten onder.

Als een redeloos beest zink ik weg, zonder hoop, zonder God. Mijn leven is reddeloos. Mijn sterven hopeloos. Voor de toekomst hulpeloos.

O, noodzakelijke verandering.

Verandering ten goede.

Verandering tot de waarheid: Dat ik als de beest- en ben, omdat God mij verklaart.

Wilt u uw hart horen verklaren? Luister dan naar het Woord van God: De uitnemendheid van de mens boven het beest is gene.

Hoe kunnen we overleven, door de dood heen?

Alleen met onze Heere Jezus Christus.

Hij is de Heere uit de hemel en tegelijk de Zoon des mensen. Hij is God uit God en Licht uit Licht..en de in ons vlees geopenbaarde.

Hij is de Wijsheid zelf. Vol van waarden en waarheid. Hij is gekomen in het pesthol van onze eigenwaarde.

Wij hebben Hem, door onze eigenwaarde, bespuwd en geslagen.

O, waardevolle Zoon! Gij hebt de vloek van mijn eigenwaarde op U genomen. Gij werd met de misdadigers gerekend. In Uw wonden en striemen ligt mijn genezing. Het gelovig zien op Uw offer breekt onze eigenwaan.

Aan zulk een Medicijn komt mijn dodelijke krankheid openbaar. Uw krankheden melden mijn kwaal. Zulk een arme Christus ontmaskert de rijke dwaas.

Zulk een naakte Zaligmaker wijst mij de lompen en vodden waarmee ik mij tracht te bedekken.

De mens, die in waarde is, en geen verstand heeft, blijft niet.

Hij wordt gelijk als de beesten, die vergaan.

Gode zij dank! Ik ga voorbij! Uit genade gaan we voorbij.

Hij, Die alle waarde heeft, heeft mijn eigenwaarde willen boeten. En Hij was toch de ene Waardige! Het onrecht werd bij Hem niet gevonden.

Wie heeft Hem zo geslagen, waarom moet Hij verdragen die bitterheid en pijn?

Hij is toch zonder zonde, toch niet in 't kwaad gebonden als wij en onze kindren zijn.

Ik ben het, ik moest boeten, met handen en met voeten genageld aan Uw kruis. O Heere, die Uw leven voor mij hebt prijsgegeven, gedenk mij in het paradijs.

De doodsteek is gegeven. Dwalenden van geest zullen tot verstand komen. Murmureerders zullen de lering aannemen.

Omdat Hij het gedaan heeft. Ja, goddelozen worden gerechtvaardigd om niet. Dat kan God alleen. Zijn genade brengt het gericht over alle vlees mee. Zalig, die het mogen verliezen. Zalig, die in oprechtheid hun zonde en ongerechtigheid mogen bekennen voor Hem..en die het blijven erkennen.

O, Heere Jezus..laat ons sterven aan Uw dood. Laat ons leven uit Uw ondergang. Laat ons hopen uit Uw opstanding en hemelvaart. Laat ons getroost zijn met Uw zitten aan de rechterhand van God.

Laat ons Uw vlees eten en Uw bloed drinken. Laat ons alzo eeuwig leven, totdat geen dood meer zij.

Kom, Heere Jezus! Ja, kom haastig!

Doch zo 't U believen zal dat Gij nog langer zult laten in dit ongeval, geef ons, Heere, toch geduld, en laat Uwen wil geschien,

-5-

Want Gij zeker en gewis best kunt weten en voorzien wat ons meest van node is.

D.C.O.

oo00oo

